

კომუნისტი სკოლები გამოსდები სკარვზე

დაიწყო ზამთრის საგაიძლეო სეზონი. ჩაველებს დამთავრების შემდეგ თითქმის ყველა ფეხსაცმელს და კერძო უკვე ჩაბარდა ბირველი გამოცდები. გარკვეული შემთხვევა იქცა, რომ წვენი უნივერსიტეტის სტუდენტები და პროფესორ-მასწავლებლები სერაფიმულად მომზადებული შეხვედრის ამ ფრად პასუხსავე საქმეს, ამის ნათელი დადასტურებაა ის, რომელი და საქმიანი ვითარება, რომელი შექმნილი გამოცდების დაწყების პირველი დღეები.

ისე როგორც ჩვენი მრავალფეროვანი სოციალისტური ცხოვრების ყველა დარგში, სწავლაშიც ავანგარდული როლს კომუნისტი სტუდენტები ასრულებენ. მათი უპრეცედენტო უნივერსიტეტის მერგებზე მოხდენილი წარსულზე — შრომითი გამოცდების მიღების და სასკოლო არამისრავების გაგონის შემდეგ.

რაც ფეხსაცმელის პარტიულმა ბიუროებმა სასწავლო წლის დასაწყისში სერაფიმულად მოკიდეს ხელს ახალგაზრდა კომუნისტ სტუდენტებთან მუშაობის, სისტემატურად ზრუნავდნენ სწავლის პროცესში მათ წინაშე წამოჭრილი სირთულეების გადაჭრაზე. ამ მხრე განსჯილობით ნაყოფიერად იმუშავეს უფროდითი, ისტორიის, მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტების პარტიულმა ბიუროებმა (პარტიბიუროს მიდევნები — ამს, ამს. დ. ციკაძე, გ. შვილიძე, ი. ნაფცაძე). სათანადო მუშაობა ჩატარებული სხვა ფეხსაცმელზეც ახალგაზრდა კომუნისტებ შეგნებულ აქვთ თავიანთი პასუხისმგებლობა შეიქმნის საფუძველი დაუფლების საქმეში.

პირველ გამოცდებზე ფრიალების მიღებით თავი ისახელეს პირველკურსელმა კომუნისტმა სტუდენტებმა — დ. ლომიძემ, ლ. ჭინჭაბაძემ (იურიდიული ფაკ.), ლ. გვერდუაშვილმა (მ. დ. ციკაძე, ბ. კვეციანი, ზ. ნოღაძე, გ. ქავთარიამ (ისტორიის ფაკ.) მ. ბოჭორიშვილმა (ფილოსო-

ფიის ფაკ.) და სხვ. წარჩინებულ სწავლით კვლავ ისახელეს თავი მათი კურსების კომუნისტმა სტუდენტებმა: ფრიალები მიიღეს და პროფესორ-მასწავლებელთა ქება დაიმსახურეს ფილოსოფიის ფაკულტეტის ახალგაზრდა კომუნისტებმა ლ. გვერდუაშვილმა, გ. მიღვაძემ, რ. პოპოვამ (II კ.), კ. ცქერელიძემ, გ. ბაილიშვილმა, ვ. სულავერაძემ (III კ.), ი. ანდუაშვილმა, გ. კვიციანიშვილმა (IV კ.), მექანიკა-მათემატიკის ფაკ. V-კურსელმა კომუნისტმა მ. მუჯაბემ, ფილოსოფიის ფაკ. IV კურსის სტუდენტებმა — ა. ლორიაშვილმა და ნ. ჭუთათუაშვილმა, გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ. V-კურსელმა ს. ხარბიშვილმა; ისტორიის ფაკ. III-კურსელმა — ბ. გიორგაძემ, მ. ზაქარაიძემ, ნ. აღმაშენებელმა, გ. გარბიშვილმა და ა. შ.

არადაამკაყოფილებული შეგახებდასახელბული ფეხსაცმელის პირველი კომუნისტი სტუდენტის არ მიუღია, რაც სწავლისათვის მათ სერიოზულ დამაბრუნებელზე მიუთითებდა. ეს თავისთავად კარგია, მაგრამ არა შეიძლება პირველი მიღწევებით დასაწყისობა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, კარგად აღებული სტრატეგია შეიძლება სავალალო ფინიშით დამთავრდეს. პირველი გამოცდების შედეგები მიუთითებენ, რომ არის ამის საშიშროება. საქმე იმაშია, რომ ზოგიერთმა კომუნისტმა სტუდენტმა მარცხი და მარცხი სახარბიელი შედეგებით ვერ დაიწვეს გამოცდები, ს. ა. ნ. ე. ბ. ი. მიიღეს, მშინ, რაცა მათ შეეძლოთ უკეთესი სწავლა და ნიშნები უკეთესი მიეღოთ. ასე მოუვიდათ ხ. მინას (ფილოსოფიის ფაკ. II კ.), რომელმაც ორ საგანში — ლოგისკა და ბიოლოგიაში დამაკმაყოფილებელი შედეგები მიიღო, ნ. ნიკოლაიშვილს (გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ. III კ.), მ. ბაღათიურის (ბიოლოგიის ფაკ. II კ.), ლ. გვერდუაშვილს, ნ. პასაჭიჩის, ო. ციკაძის (ფილოსოფიის ფაკ. II კ.) და სხვ.

ზაქარია შვილიძე

გამოცდების ფესურა

გამოსდას ახარებენ გეოგრაფიკი პროფესორი კვაჭოვილი

აუდიტორიული სახე-განმარტებული გამოცდის დასრულება ბუნებრივად, ნობელის კვაჭოვილი, ნოდარ ტაბიძე, პროფ.

ფესურა ი. კვაჭა-ვილი ისტორიული გეოგრაფიაში მათი კონსულტაციები შეუფასდა. გეოგრაფია - გეოლოგიის ფაკულტეტის გეო-

ლოგიის სპეციალისტს III კურსის სტუდენტები მოსახლებულ გამოცდებზე გამოცდებზე და კვლავ დაიწვეს წარბეჭედა.

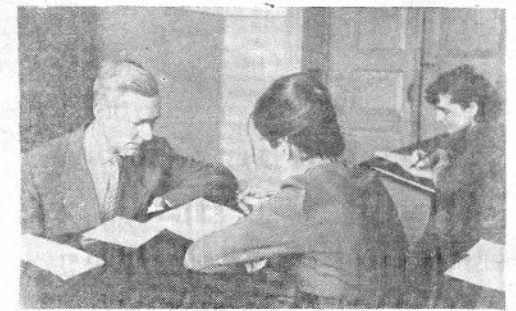
პირველი წარმატება

ლელოვან გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის გეოგრაფიის სპეციალისტ პირველკურსელმა პირველი გამოცდის წინ, ამ დღის ისინი ლელოვან აბრე-

დენე გამოცდის გეოლოგიაში. გამოცდაზე გასულ 25 სტუდენტის 13-მა მიიღო ფრიალი შედეგები. არ დაწერია არც ერთი არადაამკაყოფილებელი ნიშანი.

განსაკუთრებით თავი გამოიჩინეს გამოცდაზე და ფრიალები მიიღეს ლალი ქალაქში, ნათელა შათირიშვილმა, იოსებ ქართველიშვილმა და მამულტ სალუქაძემ.

ზ. ზარნაძე

სტუდენტები გამოცდა მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის II კურსზე უმაღლეს აღებარში. საგნის მასწავლებელს, დოცენტ გიორგი ლომიძეს პასუხობს სტუდენტი დ. ლ. მ. შ. მ. შ. მ. შ.

ფოტო ლ. გილაშვილი

გულისხმიერად შევაფასოთ თვითთული სტუდენტის ცოდნა

გამოსდები დაიწყო. როგორც მსმენელი სტუდენტების, ისე მასწავლებლის — გამოცდების ცხოვრებაში. მედებშიც ის მომენტია უდავოდ დიდ-მნიშვნელოვანია და დიდ პასუხსავე. სტუდენტ ანგარიშს ახარებს მასწავლებელს, თუ რამდენად დაუახლოვდა მან მასწავლებლის მიერ გაწეული შრომა სტუდენტისათვის და ვალდებულია, რამდენად შესაძლებელია მან თავისი პირადი მოვალეობა შეასრულებს და საზოგადოების წინაშე, ხოლო მასწავლებელიც ვალდებულია საფუძვლიანი კრიტიკული დასკვნები თავისი შრომის შედეგად.

მასწავლებელი ვალდებულია სტუდენტთა ცოდნის შეფასებისას გათვალისწინოს, რომ ზოგი მათგანი შედევნად დღევანდელ, ზოგი იმდენად, ზოგი მეტი დრო სჭირდება მოცემული რეზიუმისთვის, ზოგი ზედმეტად თანამია, ხან თავზედის; ის ვალდებულია ინდივიდუალურად მიუღებდეს, გამოიჩინოს სათანადო უფრადლება, ობიექტურობა და ზნაობის სიმტკიცე.

ყველაზე ხელსაყრელია, რომ ყველაზე უკეთესად კაცს ზრდის შრომა, შრომა მინარჯისადაა, სისტემატურად, საზოგადოებრივად. მოსწავლის შრომა და ვალდებულება გამოიხატება სწავლაში — ცოდნის შექმნაში, მომავალი დამოუკიდებელი ცხოვრებისათვის შეგნებულ მომზადებაში, იგი უნდა ცოდნის, რაც შეიძლება მაქსიმალური შესაძლებლობით და გულისხმიერად აითვისოს, რასაც მასწავლებელი აძლევს მას თანამოცილებელში თუ პრაქტიკულში, მითითებული ლიტერატურაში. მასწავლებელი, თავის მხრივ, უნდა აძლევდეს მას სათანადო ცოდნას, მითითებებს და მასთან, სათანადო მომ-

თხოვნი უნდა იყოს. მასწავლებელმა, რა თქმა უნდა, უნდა მოსთხოვოს ის, რა თქმა უნდა (ზოგადად, შეიძლება ნაკლები), მაგრამ მოსთხოვოს შეგნებულად მასთვის გაქცევა. მასწავლებელი რამდენადც სამართლიანი მომზადების იქნება, რამდენადც იგი ვერ მოიკცება ლებრალობის სტუდენტის ცოდნის შეფასებისას, იმდენად იგი ხელს შეუწყობს მასწავლო მუშაობის სელი ადმინისტრაციის განმტკიცებას. ამის გარეშე კი იგი ხელს შეუწყობს შედარებით მომზადებულ ახალგაზრდა კადრების გამოყოფას, უკოდინარი მომზადებულ კაცთა კი უკოდინარის შეუძლებელია წევრთა ოჯახისთვისაც და საზოგადოებისთვისაც; ეს უკოდინარის უნდა გათვალისწინოს მასწავლებელმა.

მასწავლებელი აღუტარებელია დაიპასუხებელი ნიშნით — ახალგაზრდას ცხოვრების საჭურჭლის მისცეს. ეს ნიშანი მან უნდა გაამართლოს, დაიმსახუროს, ამას კი იგი შეუძლებს მათში, რაც მათ მათგანისთვის ლექციის ჩატარებასთან ერთად იმ მუშაობისათვის უწყვეტად თავის თავს, რომ უფლებდარი ლებრალობის გარეშე, რაც შეიძლება ობიექტური იყოს მოსწავლის ცოდნის შეფასებისას. მასწავლებლისათვის, თუ იგი ნადავლად წინააღმდეგობის გზით იცლის, იოლია ლებრალობის გზა, ადვილად მიაღწიოს ნიშნის დაწერა. ეს ვალდებულება ნაკლებ ენერჯიასაც მოითხოვს და დროებით მადლიერებასაც იმსახურებს ნაკლები პასუხისმგებლობის მქონე მსმენელისთვის. მაგრამ ეს საბოლოო ანგარიში არ

აქვით არც ახალგაზრდებს (ას ისინი იგრძნობენ, რაც დამოუკიდებელი ცხოვრების სარბილზე გახლენ, რაცა შრომის გარდა დამოუკიდებელი ცხოვრების სარბილზე და არც საზოგადოებას, რომლებიც სიყვარულით და იმედითავე ელანდირსულ შემდეგ თაობას. ამიტომ ცოდნის შეფასებისათვის რაც დაწესებული ნიშნები: 2, 3, 4, 5, საჭირო პასუხისმგებლობას უნდა შეიქმნდეთ მათი დასმის დროს.

ორიანი — არა დაამკაყოფილებელი ცრება ისეთ მსმენელს, რომელიც ვერ დიდოს სკანდალს, სათანადოდ არ არის გარკვეული ზედის ძირითად, წამყვან საღებობისთვისაც; ეს უკოდინარის უნდა გამოიყენოს წინაშე მასწავლებელი.

სამიანი — და მკაცრად იღებელი დეგრადირებული მსმენელს, რომელსაც მასწავლებლის მიერ წავიჭობის საგანი აუთვისებია, საგნის ძირითადი ნაწილი და წამყვანი საფუძველი დაუშვავებია. საგნის დეგრადირება და მისი გამოყენება ცხოვრებაში შეუძლებელია. საგნის სათანადო იმის ნიშნა, რომ ახალგაზრდა ამ საგანს პრაქტიკულად დამაკმაყოფილებელი გამოიყენებს. ამიტომ ლებრალობის მიღებულ სათანადო ნიშნის დაწერა, სასწავლოდ, მოსწავლე-სტუდენტთა ცოდნის შეფასებისათვის ზოგიერთი მასწავლებლის ლებრალობის დამაკმაყოფილებელის შედეგად სათანადო ახლა რატომაც დაკარგული აქვს თავის

ხედრითი წინა, რაც იწვევს დანარჩენი ნიშნების გაუფასურებასაც. უკვე ამდენი გამოცდების სასტიკად უნდა

ვებრძოლოთ. ოთხიანი — ანუ, როგორც იტყვიან, კარგი კეთილშეგნის ისეთ მსმენელს, რომელიც კარგად, თავისუფლად ფლობს საგანს, რომელსაც მისი მომზადების წინა გამოცდებში მისი მასწავლებლის მიერ მითითებული დამხმარე ლიტერატურაც და კურსის ზოგიერთი საკითხთ სტუდენტურად დაინტერესებულია, იძლევა რწმენას, რომ ამ საგანს იგი ცხოვრებაში წარმატებით გამოიყენებს.

ბუთიანი — ფრიალი უნდა დაეწეროს ისეთ მსმენელს, რომელსაც, მასწავლებლის მიერ წავიჭობული საგანი ღრმად და საფუძვლიანად აუთვისებია, იმდენ ინტერესს საგნის დამხმარე ლიტერატურისადმი, ზოგიერთი საკითხი კურსის დამოუკიდებელი გაურამკვირვებელი რამდენადც ეტყობა, რომ ნამდვილად უფარს ეს საგანი და სათანადო ფეხსაცმელზეც გააჩნია.

ფერკობით, მსმენელთა ცოდნის ასეთი შეფასება ხელს შეუწყობს მათი პასუხისმგებლობის ამაღლებას, განამტკიცებს მათში უსებდულობას, რომ დიდი, რომელიც მათი საგნურია ცხოვრებაში, მხოლოდ შრომით, ცოდნით მოიპოვება, თუ მასწავლებელი მოქალაქეობრივად შეგნული ნაბატრებს სტუდენტის ცოდნის შეფასების პროცესს, იგი დამაშვილებელი ნიშნისით იქნება, რომ მან პირნათლად შეასრულა თავისი მოვალეობა როგორც მსმენელის, ისე მათი მომზადებისა და საზოგადოების წინაშე.

პროფ. იხიილ ზანდუაშვილი

უაპსუნსმგაპლონი ნ ა ყ ო ო

ჩვენი უნივერსიტეტის სინამდვილეში ჩვენი კიდევ შეინარჩუნა ზოგიერთი სტუდენტის უაპსუნსმგაპლონი დამოკიდებულება ფრიალზე. ში მეცადინეობისათვის. ვფიქრობთ, აქ საჭირო არაა იმის განმარტება, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს სპორტის სტუდენტთა ფრიალზე და გინებრივი განვითარებისათვის, მათი განმარტების დამოკიდებულების, ჩვენი სტუდენტობის უაპსუნსმგაპლონი გარდა აქვს შეგნებულ ფიზიკურ აღზრდის ის მნიშვნელობა და ამიტომაც უფარს მას სპორტის ჩვენ გვეყავს სახელგანთავის სპორტული კლუბები, გამოჩნდები სპორტმეცნიერები, რომლებიც იცავენ ჩვენი უნივერსიტეტის სპორტული რეზიუმის, როგორც რეზიუმის, ისე საკვაშირო მასწავლებლის, მაგრამ, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ყველა სტუდენტს ჩვენ აქვს შეგნებულ სპორტის მნიშვნელობა. არაან სტუდენტები, რომლებიც გულგრილად უარბრებენ, ან სრულად უშუბდებულად ფეხსაცმელურად მეცადინეობას, იმედად დღიან ან საბურთაო არცხედებთან სალექტორ მეცადინეობაზე და არც კომიუნისტი სპორტული სექციის მიწაწილებით.

ასეთ სტუდენტთა რიცხვი არც თუ ისე მცირეა, აი ისინიც ფრიალს ფეხსაცმელს რ. კალაძე, ც. კობაკი, ც. ლომიძე, ზ. მოგვიძე, თ. დლომიძე, ა. ახალაძე, ვ. თარგამაძე, ვ. ვანიანი, ვ. ვინოგრადოვი, ლ. მოლიანი, ა. სპიროვი, ნ. ხორიანი, ა. ხაბალოვი, გ. გურგულიანი, გ. ჩანოანი, ნ. ჭინჭაბაძე, მ. ტახთაიანი, კ. ზედნევი, ო. ლოსკუტოვი, ი. მთიშვილი, ი. მღებრიანი, გ. ნაღბაძე, ა. სტრიჟოვი, ს. ავაქივი, ნ. კრაკოვი; ფილოსოფიის ფაკულტეტიდან — ვ. გიორგაზიანი, ნ. აბულაძე, ნ. ამირანაშვილი, ი. გავაძე, ნ. ჩიკიანი, ნ. დავაძე, ს. ოდიშანი, ი. გიგოვიანი, კ. კახაიანი, ლ. ოგესვიანი, ნ. არშვა, გ. ყუბანიშვილი, თ. კვეციანი; გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტიდან — ნ. ავაქიანი, ო. მერიანი, თ. ფრიალ, მ. ხარაბიანი, თ. რუსთაშვილი, გ. ვარლამიანი, ა. იმედიანი, კ. კალაძე, ზ. რეხვიანი; დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკულტეტიდან — ლ. გოგიანიშვილი, ნ. გამყარაშვილი, გ. გრამიძე, მ. შატერაშვილი, თ. ბერიძე, ნ. ორბელიანი, დ. ურუშვილი, დ. შანიანი, ნ. ლომიძე; ქიმიის ფაკულტეტიდან — ვ. წიკრიანი, მ. შატერაშვილი, ლ. თუმანიანი, მ. შატერაშვილი, ს. მემვიანი, გ. გორგაძე; ფილოსოფიის ფაკულტეტიდან — დ. ახალიანი, რ. ახალიანი, დ. ზეგანი, ი. კაკუტა, ნ. მარტოვილი, გ. ქუციანი.

დასახლებული სტუდენტების სისტემატურად ადრენდენ ფეხსაცმელის შევადინებას. ბევრ მათგანს 60-70 საათი აქვს ვალდებულება, თუ ვინაშე, რა განსაკვირბლია, თუ მათი ნათესავი ვერ მიიღეს.

ისმება კითხვა რატომ დროზე არ მიეცემა უფრადება ამ მეტად სამუშაო ფაქტებს? ყველამ პირადად ვიცი, რომ ფაკულტეტების დეკანები, პარტიული, კომკავშირული და პროფკავშირული ორგანიზაციები მთელი სტუდენტის განმარტებაში ამოწმებულ სტუდენტთა დაწერა-მინარჯილობას დეტალურად ადრენდენ, ოღებდენ ზომებს გამწვანო და უდისკალმებისა წინააღმდეგ; მინდენ, ჩანს, ეს დონისძებნა საკმარისი არ უყოფიდა, სხვა შემთხვევაში ჩვენ წარბუღდენად მივყავნა, რომ თვითონ სტუდენტს სტუდენტის განმარტებას დასწავლობდა, ანუ 70-მდე საათი ქონის გაყენებული და კიდევ სტუდენტის სახელს ატარებდეს.

ჩვენ მივყავნა, რომ ვის ლექციებზე დასწავლობდა არ სურს, რაც უნდა ატარებდეს სტუდენტის სახს.

შ. მ. მ.

სურათში: მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის III კურსის სტუდენტ ნაირა ჭიქაძის დოცენტი მიხეილ ქუცულაძე საგანში — მასალა გამაგებდა — უნერს ფრანს.

გამოცდები მიმდინარეობს

საზოგადოებრივი საგანის გამოცდები, შედეგები ასეთია: ფრანსი დეკანოზი შეიღებულა სტუდენტს, კარგი ხუთს, დამაკმაყოფილებელი — ცხრას, ხოლო არამაშასკეყოფილებელი — ექვსს.

საგანში გამოცდილი, შედეგები ასეთია: ფრანსი დეკანოზი შეიღებულა სტუდენტს, კარგი ხუთს, დამაკმაყოფილებელი — ცხრას, ხოლო არამაშასკეყოფილებელი — ექვსს.

შედეგად მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის დეკანოსი კარგი ჯერ კიდევ ადრეა, მაგრამ ბევრ ლექტორს უკვე მიუღია საგამოცდო უწყისები, ზოგიც ახლა გადის დეკანოზთან და მიიხივება უდიდობისაკენ, იწყება ერთ-ერთი ჩვეულებრივი საგამოცდო დღე.

საგანში გამოცდილი, შედეგები ასეთია: ფრანსი დეკანოზი შეიღებულა სტუდენტს, კარგი ხუთს, დამაკმაყოფილებელი — ცხრას, ხოლო არამაშასკეყოფილებელი — ექვსს.

მე, რომელთა მნიშვნელობა სცილდება არა მარტო უნივერსიტეტის ფარგლებს, არამედ ჩვენი რესპუბლიკის ფარგლებსაც. ამ მიმართულებით აღმათ ბევრი რამ უნდა გაკეთდეს.

ამ ფაკულტეტზე ბევრი კარგი სტუდენტია. მათი გვარები და აკადემიური შედეგები დეკანოზს უყვამ იცის. აი, მაგალითად, გურამ ცხრასკელი. იგი IV კურსის სტუდენტია, არჩურის ფაკულტეტის ალექსანდრე მდინაძე დავალებას წარმატებით ართმევს თავს. მან საგნების ჩაბარებაც ფრანსიდან დაიწყო: ამასწინაა სტუდენტმა პარფ. არჩ. ხარაქიძისა და ფრანსი მიიღო. მისი თანაკურსელი ლენინური სტიპენდიაციის ზღურძე კლავტრია. უკვე არავის ენახება, რომ მისი მიერ მიღებულ ერთ ფრანსს გამოცდების ბოლომდე რამდენიმე კიდევ ამოუღებია მხარში.

IV კურსიდან პირველ რიგში გიორგი ავალიანს ასახელებენ. იგი სტუდენტია სამეცნიერო საზოგადოების მუშაობაში აქტიური მონაწილეობის მქონე, უნივერსიტეტის სიმფონიური ორკესტრში ერთ-ერთი წამყვანი ძალია, სწავლაზეც ფრანსიდან იმკის. ბუნებრივია, რომ ავალის უფრო ასეთი ახალგაზრდა.

ლოლა ბერიძე ამ გამოცდებზეც უკვე სამი ფრანსი მიიღო. იგი ფ. მხარაძის სახელობის სტუდენტია. მისმა თანაკურსელებმა რომანდ რუხაძემ და დავით გორდენიანამც ფრანსიდან ჩაბარეს საგნები. ისინი სხვა გამოცდებზეც ისახელებენ აღმათ თავს. ასეთი სტუდენტების დახმარება არ მიწყურდება ფაკულტეტზე. იზრავს მათმა კრისტემა.

დეკანოს, პარფ. ჯ. ზურაბიას წინ შედგა III კურსის სტუდენტთა გორგი სტურია. თურმე მას თეორიული შეცნობა უნდა ჩაებარებინა 7 იანვარს, მაგრამ გამოცდებზე ვერ გაუბედავს გასლა. უკვე რამდენიმე დღეა გასულა და ახლა ითხოვს, დაუშვან ამ საგანში გამოცდებზე კატეგორიული უარი. გასურება ამ საგანში გასაბედობა დასწავლა მხოლოდ დამატებით გამოცდებზე, მან იანვრის შერდებ.

მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტზე სტუდენტი ვერ გაბედავს თვითნებურად დაბადების საგამოცდო ვადები. სასურველია ყველა ფაკულტეტზე ასე იყოს.

უ. მთარაშვილი

მეცნიერული უკითხიმი თანამშრომლობის გაზაზგი

ამიერკავკასიის ხალხთა მეგობრობის მრავალსაუკუნოვანი ტრადიციის აქვს. ამ მეგობრობამ წერილობითი გამოხატულება პოვა ამიერკავკასიის ხალხთა კულტურისა და ლიტერატურაში. ამიტომ განსაკუთრებით სინტეზისა კარგული, სიმეხი და აზერბაიჯანელი ხალხების ლიტერატურულ ურთიერთობათა კვლევა, შემოქმედებითი მონაპოვების ურთიერთაზიარება.

სომხური და აზერბაიჯანული ლიტერატურის განვითარების სხვადასხვა პერიოდულ უწყვეტად დროიან დღეებში.

1957 წლის მაისში ჩვენი უნივერსიტეტის ახალი ქართული ლიტერატურის კათედრის ინიციატივით (კათედრის გამგე დოც. პ. კეკელიძე) ჩვენს უნივერსიტეტში აზერბაიჯანული და სომხური ლიტერატურის მიმოხილვითი კურსების შესასრულებლად მოწვეული იყვნენ აზერბაიჯანის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი პილიატი ვენდილივი და ერევნის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი კათედ. სახალაბი. ამგვარ პერიოდში ქართული ლიტერატურის მიმოხილვითი კურსის აქვესასრულებლად ბაქოში მივღებულ იქნა დოც. ს. ხუციშვილი, ხოლო ერევანში — დოც. ბ. ვენდილივი. ლექტორების გაცემა შემდგომში გრძელდება. პ. ვენდილივი ჩვენს უნივერსიტეტში 1957 წლის ნოემბერშიც წაიკითხა ლექციების ციკლი აზერბაიჯანული ლიტერატურის ისტორიის თემაზე. ამჟამად სამივე უნივერსიტეტში იტყობება სსრ კავშირის ხალხთა ლიტერატურის ისტორიის კურსი, სადაც მნიშვნელოვანი ადგილი აქვს დათმობილი ამიერკავკასიის ერთგულ ლიტერატურათა ისტორიას.

1957 წლის 20 მაისს აზერბაიჯანულ და სომხ სტუდენტებთან შეხვედრის დროს ჩვენს უნივერსიტეტში გამოიქვეაბრ. გამოიქვს სამივე უნივერსიტეტის ერთგულ ლიტერატურათა სამეცნიერო შრომების კრებული, რომელიც ამიერკავკასიის ხალხთა ლიტერატურის საკვანძო საკითხებს გასწავლის. გადამუშავებული ამის შესახებ გამოცემული იყო ჩვენი გაზეთის 1957 წლის 29 მაისის ნომერი.

და აი, უკვე ჩვენს წინა პირველ ასეთი კრებულა — „ამიერკავკასიის ხალხთა ლიტერატურის ისტორიის თემაზე“ — რომელიც ახლანან რუსულ ენაზე გამოცემა ერევნის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომცემლობაში. მის შედეგად მონაწილეობა მიიღეს სამივე რესპუბლიკის წამყვანი ლიტერატურათმცოდნეებმა და კრიტიკოსებმა, განიხილეს ქართული,

სომხური და აზერბაიჯანული ლიტერატურის განვითარების სხვადასხვა პერიოდულ უწყვეტად დროიან დღეებში. კრებულა სამი განყოფილებისაგან შედგება, რომელიდან პირველი ქველსა და სომხული საუკუნოების ლიტერატურის ემდებება; მეორე — XIX-XX საუკუნოების ლიტერატურის, მესამე კი საბჭოთა ლიტერატურის წარმომადგენლებს შეეხება. პირველი განყოფილება უკვედგურისთვის პორტრეტით იხსნება, რომელსაც მოსდევს პარფ. ა. ლ. მარამიძის სტატია — „ქართული ლიტერატურაში რეალისტების საწყისების საკითხისათვის“. შემდეგ უყვლ სტატია წინ. უდღის იმ მერსლის პორტრეტზე, ვისაც სტატია ემდებება. მ. მ. მკერდიანის გამოცემაზეც X საუკუნის ცნობილ სომხ პორტრეტის გროვი ნარკვევს, ხოლო პარასელი მოვითარებს დიდი აზერბაიჯანული პოეტის — ფიშლის შესახებ, რომლის გარდაცვალებაც 400 წლის-თავი 1958 წელს ხდებოდა აღნიშნა მოვლელმა საბჭოთა ხალხმა.

მოდებისა და შავი წინდების შესახებ

ბევრს შეიძლება უცნაურად მოეჩვენოს დავა გემოვნებაზე და სახელდახელოდ მოიხსენიოს ანდაზა. გემოვნებაზე არ დობენო.

ასეთი გემოვნება მაქვს და რაც მინდა, იმას ჩავიცვავო — იყო პასუხი პირველივე შემხვედრი ქალიშვილისა.

ახალგაზრდა არ უნდა ჩამორჩეს და დავაინტერესება, თუ საიდან გადვილო მან ეს მოდა. თურმე ნუ იტყვი, საფრანგეთში მოგზაურობის დროს უნახავს მის მეზობელს, რომ ფრანგ ქალთა ერთ ნაწილს აცვია შავი წინდები. ისიც უთქვამს, რომ ასეთ ქალებს განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევენ ფრანგი მამაკაცები. მაგრამ ის კარ თუქვამს, რომ „შავწინდოხანი მანდილოსნები“ მეძაგი ქალები არიან, რომლებიც ფულზე უკიდარ თავიანთ სულს და, რომ არ გაჩრდილებს მათი მოძებნა, სვეციალურად იცვამენ შავ წინდებს. შავი ფერი ხომ სიმბოლურად გამოხატავს მათ ბნელ აწმუხსა და მომავალს.

გი მეძაგი ქალის ჩაცმულობა. ასეთ ჩაცმულობაზე არაფერს ვიტყვოდი, რომ მის უკან იდგი რამ არ იმალდებოდი. ეს არის, საერთოდ, ბრმად მიიძაძე დასავლეთისადმი. ასეთ ახალგაზრდებს პირზე აკერიათ რემარკისა და მეშინეტების სახელები, და ისიც მხოლოდ იმიტომ, რომ მათი ნაწარმოებები მოდად იქცა. მაგრამ საკმარისია მათ რუსულ ან ქართულ ლიტერატურაზე დაუწყეთ ლაპარაკი, რომ გამომუდვანდეს მათი უცოდინარობა. ისინი ვერაფერს გეტყვიან ტოლსტოისა და ტურგენევიძე კიდევ მეტი, მათ ბუნდოვანი წარმოდგენა აქვთ ქართული კლასიკოსების ნაწარმოებებზე.

კუთრებულნი არიან, რომ მათთვის ლექსი-სემინარზე უნდა დასწრება არ არის სადადებულად, და რა მოხდება, თუ მათ ზოგჯერ მეტობებმა შეამჩნიეს, რომ პირიდან თენიანის სუნი ამოსდით... ან რა არის იმამში ცუდი, რომ ისინი პაპირის სწევნი...

ამ რამდენიმე ხნის წინათ ობოლისი ქუჩებში შეაწინებინ ქალიშვილები გოჩნდნენ. პირველ „მერცხაბის“ უკრადღება არ მივაქცენ, მაგრამ, როდესაც ამ წით ბებერი თბილისელი ქალიშვილი დაავადდა, უკვადად გაგვეგო რაშია საქმე.

და ჩვენ სწორედ ასეთი გემოვნებაზე დავიწყეთ დავა ამ ქალიშვილთან. საქმე ისაა, რომ სამხრეთელს უყვარს მზე და კრიალა ცა, უყვარს სიცილი და თეთრი ფერი. დაბს, თეთრი ფერი. შავებით ქართველი ქალი მხოლოდ მაშინ იმოსება, როდესაც ვინმეს გლოვობს და შავი წინდები ხომ სწორედ ხაზს უსვამს ამ გლოვას. მაშინ რამ შეუავარათ ჩვენს ქალიშვილებს მათი ზურუნისათვის უცხო, შავი ფერი.

ეს მოდაა და მოდას არ უნდა ჩამორჩეთ! — მოგვეცა რჩევა იმავე ქალიშვილი.

ჩვენ გული დაგვეყვიტა იმან, რომ ქართველ ქალიშვილს ნებით თუ უუნებლით მოდად უქცევა ფრანს.

შავწინდოსანთა უმრავლესობა, სამწუხაროდ, სტუდენტები არიან. ისინი თვლიან, რომ რაღაც განსაკუთრებული არიან, რომ მათთვის ლექსი-სემინარზე უნდა დასწრება არ არის სადადებულად, და რა მოხდება, თუ მათ ზოგჯერ მეტობებმა შეამჩნიეს, რომ პირიდან თენიანის სუნი ამოსდით... ან რა არის იმამში ცუდი, რომ ისინი პაპირის სწევნი...

რა სა, რის ხენი, მე

წმწმწმ

სურათში: ფიზიკის ფაკულტეტის მეორე კურსის სტუდენტთა თეორეტიკული ხაზის მასწავლებელი (მარცხნივ) გამოკვლავს ზოგად ფიზიკაში ახარებს საგნის მასწავლებელს, დოცენტ ალექსანდრე იშხანელს.

ფოტო ლ. პილაშვილისა

„ფრანგი მფრელები“

დღივ ტრადიციების მქონე მღვდარ ფრანგულ ლიტერატურას, რომლის მრავალი ნიმუში მსოფლიოს ხალხთა ლიტერატურულ საგანძურშია შექმნილი, სხვა ხალხთა ლიტერატურასთან ერთად, სიყვარულით

ეცნობა საბჭოთა მკითხველი. გამოჩენილი ფრანგი მწერლების ნაწარმოებები ითარგმნება და დიდ რაოდენობით გამოდის საბჭოთა კავშირის ხალხთა ენებზე, მათ შორის ქართულ ენაზეც.

ასევე ინტერესით გვიღებთ საბჭოთა მკითხველი გამოჩენილ ფრანგ მწერალთა ცხოვრებისა და შემოქმედების ამსახველ მასალებს. ამ მონათხრობებით ქართულ წიგნის თარის კიდევ ერთი წიგნი შეგნატყვასა და ფანტაზიის — „ფრანგი მწერლები“, რომელიც ახლანდ გამოვიდა ქვენი უნივერსიტეტის გამომცემლობაში.

დასახელებული წიგნი წარმოადგენს მეცნიერულ-პოპულარული წერილების კრებულს ფრანგი მწერლების შესახებ. ცალკე-ცალკე წერილები ეძლევა უნ რასიის, ფრედერიკ სტენდალის, ინოკენტი დე ბალზაის, ვიქტორ ჰიუგოს, გერარდ პრეტის, ემილ ზოლას, რომენ როლანის, ანრი ბარბუსისა და ლუი არაგონის ცხოვრებასა და შემოქმედებას. კოველ წერის წინ უძღვის მისი განხილული მწერლის პორტრეტი.

წიგნი შეტანილია აგრეთვე ორი ნარკვევი — „სტენდალის აპარტის საგანზე“ ბალზაის შესახებ“ და „ვიქტორ ჰიუგო და ქართული საზოგადოებრიობა“.

წიგნი გამოცემულია ლამაზად, ჩამოსულია კოლექციონის ყდაში, შეიცავს 224 გვერდს და ღირს 1 მან. და 30 კაპ.

წიგნის რედაქტორია შ. რევიშვილი.

იმ მტკიანიდან კარგა ხანი გავიდა და საცდებურთა გრენბი ასე თუ ისე დაიხსნენ. მე არასოდეს დამიწყებია ფეხბურთზე, აქ რაგითი მყურებლის პირადად შთაბეჭდილებები.

ჩვენ, ვისაც ბედმა გაგვიღო და ვისი მისივე ყოფნა — მივლინებით თუ სხვა მიზეზით — უკანასკნელ საფეხბურთო ბატონებს დავამხვავ. უმყოფილინი გზურდებოდათ პირველი ნახევარწლიდან (ჩვენებზე) და ცუდად ითმისებს „მასტირითან“ და გულგატეხილინი მეორე ნახევარწლიდან (მეტად ძლიერი გვეჩვენა „ტორპედო“, მერც ჩა, რომ მასზე გაიცლებით სუსტ ბუნდს ხვდებოდა — ისე თავისუფლად, ძალდაუტანებლად მოიგო შეხვედრა ოდესილებთან, რომ აშკარად ჩანდა, რა დღეა პოტენციური ძალა დიდებულ „შინჯით“ ფეხბურთით და იღობთ არც ეცდებოდათ, რომ ჩვენი გუნდი მოხსნათ იმ საუცხოო სპორტული ფორმიდან, როგორმეც ის იყო შარშანწინდელი სეზონის ბოლოს და რომ ჩვენი შესანიშნავი თავდასხმა გაიტანს გოლებს — ორს, ავად სამაგიერ, მაგრამ ჩვენი ეცემა უფრო მეტს ვაგვიშვებს.

თამაშის პირველმა წუთებმა იმდენ უფრო გავვიძლიერა შიში, რომ-ლოდთ დინამიკი მიველით: „ტორპედო“ დამიწყა მძაფრო, ორგანიზებული შტეპებში, ჩვენი მცველები სა-

დამსწრის შთაბეჭდილებანი

ლი გეტანა იმ მომენტში მოუხერხებელი ბოლოდან, ერთგვარად განზომილირიც იყო. გუსაროვი, საერთოდ, მშვიდით სიხუსტით ურტყავს პუნაღს — 1:0.

ამის მერე დამიწყა, მაგრამ რა დამიწყა მოულოდნელად, „ჩაუწყობლად“ (სად იყო მაგის დრო). თითქმის ყველა ერთად გადამწყვიტა გუნდში კარგი თამაში.

ყველა ვიცით, რომ ჩვენს გუნდში ორი-სამი პოსტი ფეხბურთელია, მაგრამ იმავით მკაცრად მონაწილეობს.

...საბედნიეროდ, ახლა მოსკოვში და თბილისში უჩვენებენ ცინო-კურნალს ფინალს შესახებ. ეგრანზე კარგად ჩანს გუსაროვის თამაშური მფლობელობა, საიდანაც გატანილი იქნა მეორე გოლი ჩვენს კარში. კარგად ჩანს კიდევ ორი „ტორპედო“-ში მცველისგან ბურთიანი იამანის აშკარა მოცუდა — საჭარბო მონაცემს. ეგრანზე შეიძლება არ ჩანდეს მოსკოველი მყურებლის (ჩვენს თავ-

დაუპირფარეო ქობი

შოთა კონსტანტინილი დილარ ივარღაშა

„ივერიის“ რედაქციაში დღე და ადამიანი

ვიწყო კარგები შეიტანა ვეება მხარეში, მხარზე ზურგის მოქანდა არწივთვალანს, შეერთა კალამი სამეღნეში და ქადაღლები და კარიდან შემოქრთილა ქარმა არია.

ოიოქის აღმოსავლეთის მხრიდან აუშვეს ათათაის მამხალა, ატიმსვევალიისფრად ინთება თავანი ზევილი... დღემ ბეჭითა დედაშიწის ნახვარებ ფრთები ნელ-ნელა გაშალა.

მოიხსნა ფრთხილად, ნელა დადა, როგორც სანთელი. ჩამოღებისა პირმოქრთა ერთი თვალდან, გვერდწაბილები, ორიოდ დღის წინადელი სმიაღ ვასხლტა, იატკაზე გორვით წავიღებ...

ადამიანი სინათლეს ეწაფება, ვითარცა — ზევილი... ფრინველები ცას ეფრინებიან ვენდებდა, ცხოველები ტოვებენ თავანი სასოფელს, მიწაზე კვლავ მძვარი სიკაცად ბრუნდება, ვეება მზე ერთხანად რაშეებს ქალაქს და სოფელს. ქარხნისკენ მიმქრატებათ მუშებს, ერთაშული იღება სოფლის შუკებს, თანდათან, თანდათან...

მოიძრო ძველი ფაფები და იქვე დაქრდა, ჩოხაზე ხელი შეიწმინდა გლუბიკატრად. „მთელი ერთი დღის საგზალია“ — თქვა აკაკიმ და ეს შემოსულის გაღიშება დადასტურა...

დღემ უკვე ამხსრტეს დემილის, ვით მეხი — შუშებს. დაზვები ხაურობენ, სინქნარე არ უყვარენ მანქანებს, იღვრება ოფლი — თბილი და ადამილი... და ახლა დედაშიწა, ერთი შეხედვით, მომავალს აკარებულს, რომელსაც ყოველ წამს უფრო სრულყოფილ შრომის ყალბად დღე მომავალს კომინიზონში გამოსულ გოშს, რომელიც ფლობს და იყენებს ათავგარ ხელობას, დედაშიწა შრომით და სიყვარულით სუნთქავს და სწორედ ამიტომ — დღე დღეებდა ადამიანს, ადამიანი — დღის უძლეველობას!

ადგა ილია და ღიმილით ახლოს მივიდა. (მისჩრებდა წერიტელი ორ ხველ ქალამანს) შეიჩა ვუა, დაიხარა და ზურგინიდან საუკუნეთა მან საგზალი ამოღავა...

აღაზხულზე ველ-მინდორი იცავს მწვანე ფარეულებს, ნაყენები ნახვთ ბიჭებს, საგანგებოდ დარჩეულებს, ერთხელ მათთან ჩვიარე, შემამრეც: ვოგონაო, აგრემც დარჩი, გავეიხად გზასიარს ქიაკოკონაო...

ფირღოუსი

გავაღვემ ეს სამყარო ლეგების ძალით, სიტყვის თესვაში ამა ქვეყნად არა მუავს ცალი.

ინინე უშვამიძე

სრა-სასახლებს მზე დაიღებავს სხვითა მწვარეში, გაატალებს ქარ-წვიმა და ადგის თარეში.

ქიაკოკონა

მე კი ავიღე კოსტისი ძველი მადლი, ვერჩას დააღლებს ქარიშხლი ქვეტარ ნახალი, და რადგან სიტყვის თესვები მაქვს მიმბრუნული აღარ მოვეცდები და ვიცოცხლებ მარად გრძნულად.

უარს როგორ შევადრებდი, (სხვითა ჩვენი წესი), დაუფეთე და იმწუთშივე შინისკენ გავიტყე... მომამხეს: საით ვარბო, შე შეტყუება გოგონაო, შენ რომ წახვედი, ვინ ჩავიჭროს გულში ქიაკოკონაო.

სამარტულიდან თორგმნა ვასუბით კობატივილიზა

ზე არს ვამბობ ცხოველი რეაქცია ცაბეგეცის ანაოთეკტორაზზე, ცაბეგეცისა, რომელმაც, რბილად რომ ვთქვათ, გავეცონარი მივერძობით ორივე შემთხვევაში „ტორპედოს“ სასარგებლოდ ვამსავა, ეგრანზე შეიძლება არ ჩანდეს ისიც, თუ როგორ ასწავა აღმის მალეგმა — გვერდითმა მსაფხა, — გუსაროვის თამაშური მფლობელობის ნიშნად და შემდეგ, როცა ნახა ცაბეგეცემ გომარად, თანაც ისტატურად უგებდა ორთაბრძოლას. უნდა გენახოთ, რეაქტული სისწრაფით მიმჭრელებმა მესხმა მოედნის ცენტრში როგორ გადაუღდა თავზე გუსაროვს ბურთი, შემდეგ ვერტუოზულად როგორ ჩამოხსნა და სისწრაფით დეკორაჟად განაგრძო გზა.

შეგარებოდა კიდევ: ეს რომ სხვა მატონი უფილიყო, მაგრამ ეს გდამიწეებელი მატონი იყო და თავით დატკბული ბურთი ისევე გადაცდა ზედა ძელს. უბედობა... მეორე ნახევარი. მესხი მოლად „აშეველია“, მედლიანი მისივით აღარ არსებობს, სამარე ზედმიწეად შურდულით გადის პირით ხაზისკენ და საჩუკრე ბურთი არ ტრიალებს საჭარბო მფობელობაზე, სადაც „გზელებით“ — ბრან ბარქაია, იამინიძე, მეღაშვილი, და შემდეგ გვიან, ჩნდება ექვი — ის ბურთები კარში ხომ არ დატრყავა?

დაუპირფარეო მატჩი

ლი ჩათვალა, როგორ უცხად დაეყვანებდა მს. უპრინციპია აშხუე შორს ვეღარ ვევა!

ეს გუნდი მყურებელთა შეურყერველ ღრანციელები განუშვებულე უტყვის მოსოფელს. იქნებმა შთაბეჭდილება, რომ „ტორპედო“ საბოლოოდ გატყდა, შეურჯდა მორალურ მარცხს და შინით მოულის კიდევ ერთ გოლს თავის კარში — უგანსუნულს და გადამწყვიტებს. მისი განიჭებული მცველები და კიდევ უფრო განიჭებული ნახევარციკლები პანიკით არიან მოცულნი, უმსამაროოდ იგერიებენ ბურთს, სწორად გზავნიან აუტში, კუთხურში, მაგრამ შემტევი ტალები არ ცხრებიან, გოლი შეიღებდა. გოლი უნდა იყოს!

...ეგრანითარი რეპორტაჟი, მონაყელი, საგანბითი ნარკვევი და ენოთერნალი ვერ შეგვიძინით სრულ წარმოდგენას იმაზე, რაც 31 ოქტომბერის ცენტრალური სტადიონზე ხდებოდა. ეს საერთოთი თვალთ უნდა გენახოთ: უნდა გენახათ კორიკაისი განუღული გამოსვლები და თავგანწირული პირდაპირი ვაგეცეტი ჩახტაშება. როგორ „ჩაუყვინა“, მავალითად, ტასაროვის ფეხებს იყო და, როცა ბურთიანად „ამოყვინა“ და წუთიერი გაბრუნების შემდეგ განს მოვიდა, როგორ შეავება მთელმა სტადიონმა თვალთა. უნდა გენახათ, როგორი ორგანიზატორი იყო იამინიძე და როგორ დავფხმანებდა ბურთით სამართის მოწინააღმდეგეებს შორის. ან როგორ „გამოიჭრებოდა“ ხოლმე იგი ბურთით სიღამაზის პასს მესხს. უნდა გენახათ ბარქაიას საოცარი რეისები. მან პირდაპირ ხელში „შეიკლა“ ბანაშინი და სისტე-

მეტრად, თანაც ისტატურად უგებდა ორთაბრძოლას. უნდა გენახოთ, რეაქტული სისწრაფით მიმჭრელებმა მესხმა მოედნის ცენტრში როგორ გადაუღდა თავზე გუსაროვს ბურთი, შემდეგ ვერტუოზულად როგორ ჩამოხსნა და სისწრაფით დეკორაჟად განაგრძო გზა. ...დამატებითი დრო. რა მოუვიდა ჩემპიონს? მოედნზე თითქმის ერთი გუნდა — თბილისის „დინამო“ და

პირველი ნახევარი. პირველი წუთი, დაბალი გადმოცემა მარცხნიდან, მეღაშვილი შურდულით იჭრება წინ და შევიდოდ მებრტოვად შეურყერველად ძლიერად ურტყამს ბურთი ცდებს ზედა ძელს... ცოცხა ხნის შემდეგ იამინიძის ულამაზესი გარღვევა მარცხნივ, მალად, „საკალოელო“ გადმოცემა: კალღევი ბურთიანად უნდა შევარდეს კარში.

შე სრულდებითი ან მინილია „ტორპედოს“ დამცობები: „ტორპედო“ პირველხარისხებზეა გუნდით, მაგრამ ამ მატჩში თბილისის „დინამო“ დაამტკიცა, რომ შეიჭრებოდა არავინ ნახევრით ან იყო.